

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

Ante Synagogam hodie vel purgant vel exuunt calceos Judæi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

ceo suo, aut marsupio suo, aut pul-
vere super pedes suos, nec brevioris
viæ gratia, nec sputo inquinabit illum.

Pene eadem sunt quæ traduntur
in Gemara Babylonica Jevamoth,

& in Gemara Berachoth, ex qua
ista transcripsit Rabbinorum doctri-

simus Moses Ben Maimon. **לְאַ**

יָנָס אֲרָם לְהֹר הַבִּתְּ בְּמַקְלֹו אוֹ בְּמַנְעָלֶ

שְׁבָרְגָּלוֹו אוֹ בְּאַפְּנוֹרָתוֹ וּבְמַעֲוָת הַצְּרוּרִין לוֹ

בְּסְדִינָה Nemo in montem Templi ve-

niat cum baculo, aut calceamentis pe-

dum, neque cum manica, aut pecu-

niis linteo involutis. Quod jam du-

dum observatum est viro summæ

eruditionis & acerrimi judicii Petro

Cunæo, cuius extant libri de He-

bræorum Republica, docti jupi-

ter! & ingeniosi. Petitum hinc

est, quod etiam nostro tempore

præ Synagogarum foribus ferrum

habeant muro impactum, quo sin-

guli Judæi calceos suos, si lutum

contraxerint, repurgare debent,

vel crepidas, si eas gestent inqui-

natas, omnino exuant, uti refert

vir peritissimus rituum Judaico-

rum Johannes Buxtorfius

III. Quod hunc honorem locis sa-

cris & templis habuerint veteres He-

bræi,

Gem. in
Ievam.

cap. I. &
Berach.

cap. 9.
Maimon.

in Halach.

Beth. Hab-

bechira

cap. 70.

Cun. de
Rep. Hebr.

l. 2. c. 12.

Buxtorf.

Syn. Iud.

cap. 10.

256 De CALCEIS HEBRAOR.

bræi, ab altiori origine petendum est. Ipse Deus voluit olim, ut iis in locis calceos exuerent, quæ

Exod. 3. 5. præsentia sua dignabatur. Ita Moïs,

cum ad rubum ardente propius accederet, calceos extrahere præcepit.

Ios. 5. 15. Idem Josuæ mandavit qui se principem exercitus Dei dixit.

Cujus ceremoniæ rationem adjungit:

נִי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר עָמַד עַל־זָהָב קְרֵשׁ רְאֵת quia locus, in quo

stas, terra sancta est. Voluit nempe Deus, uti pulchre notavit,

Andræas Masius, ut præsentia

suæ opinio utriusque animum magna religione perfunderet

atque obligaret, quo non so-

lum ad ea, quæ mox moniturus erat, mentem acrius intenderent,

verum etiam memoria augustissi-

mi illius ostenti, se ipsos imposte-

rum subinde confirmarent. Quo enim spectat loci sanctitas, si non ad divini numinis præsentiam?

Neque enim terra illa sanctior fuit,

quo aut Moses aut Joshua stetit,

reliquis terræ partibus, cum & ex eadem materia constet, & eundem habeat dominum. Sed sancta di-

citur illa terra, in qua & Moses

&

Mas. ad
Ios.